

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **N. V. S.**, zastoupeného opatrovníkem Organizací pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2007, č. j. OAM-10-137/LE-BE03-BE01-2007, ve věci mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2007, č. j. 47 Az 10/2007 - 21,

### t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 4. 4. 2007, č. j. OAM-10-137/LE-BE03-BE01-2007, jímž byla zamítnuta jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany dle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodná.

V kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení zástupce a jako adresu svého pobytu označil Zařízení pro zajištění cizinců P. Usnesením ze dne 10. 10. 2007, č. j. 47 Az 10/2007 - 33, rozhodl krajský soud o ustanovení zástupce stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti. Citované usnesení se však stěžovateli nepodařilo doručit, neboť stěžovatel byl ze Zařízení pro zajištění cizinců P. dne 19. 9. 2007 propuštěn a středisko nemělo žádné informace o jeho dalším pobytu nebo zdržování se v České republice (viz úřední záznam ze dne 29. 10. 2007, č. j. 47 Az 10/2007 - 36).

V této souvislosti se krajský soud dne 29. 10. 2007 obrátil na Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, jehož evidenční odbor přípisem ze dne 5. 11. 2007 (č. l. 39) sdělil, že poslední adresou pobytu stěžovatele bylo Zařízení pro zajištění cizinců P. a že dne 17. 9. 2007 bylo jmenovanému vydáno výjezdní vízum platné do 16. 10. 2007 – z území České republiky legálně nevycestoval, jeho současné místo pobytu je neznámé.

S ohledem na tyto skutečnosti měl Krajský soud v Praze – ve shodě s evidencí vedenou Ministerstvem vnitra – za to, že pobyt stěžovatele není od 19. 9. 2007 znám, a proto mu usnesením ze dne 29. 11. 2007, č. j. 47 Az 10/2007 - 42, ustanovil opatrovníka ve smyslu ust. § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle ust. § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, který v ust. § 33 písm. e) ukládá soudu řízení zastavit, jestliže se žadatel o udělení mezinárodní ochrany nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Vzhledem k výše uvedenému zjištění, že stěžovatel se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil, Nejvyšší správní soud shledal naplnění podmínek ust. § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s ust. § 33 písm. e) zákona o azylu, a řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2008

JUDr. Radan Malík  
předseda senátu